

og forrentning af statens og anden offentlig udenlandsk gæld beslaglægger således kun en beskeden del af de løbende valuta-indtægter.

Den danske økonomi har i de senere år gennemgået en betydelig strukturforandring i retning af øget industrialisering. Denne udvikling er bl. a. kommet til udtryk i en høj investeringsaktivitet. De faste bruttoinvesteringer er således fra 1960 til 1966 steget med ca. 50 pct., hvilket er noget mere end stigningen i bruttonationalproduktet i samme tid. Investeringerne har således udgjort en stigende del af nationalproduktet. Den indenlandske opsparing øgedes også betydeligt i det nævnte åremål. Da stigningen i opsparingen imidlertid har været lidt mindre end investeringsfremskudningen, er en mindre del af stigningen i investeringen blevet finansieret ved privat og offentlig låntagning i udlandet.

Den voksende konkurrence på eksportmarkederne og udviklingen i de europæiske markedsdannelser

understreger betydningen af, at udbygningen af erhvervslivet bliver fortsat.

Af hensyn til at sikre valutalikviditeten er det ønskeligt, at det behov for kapitalimport fra udlandet, der antagelig også vil være i de nærmeste kommende år, i væsentligt omfang dækkes ved optagelse af lån med lang løbetid. I betragtning af de vanskelige låneforhold på det internationale kapitalmarked, vil det være økonomisk fordelagtigt, at staten formidler en del af denne kapitaltilførsel, hvorved også må tages i betragtning, at staten i løbet af de næste 5 år skal udrede afdrag på tidligere lån til et samlet beløb på ca. 590 mill. kr. Det er ikke hensigten at forcere optagelsen af statslån i udlandet; den foreslåede ramme på i alt 500 mill. kr. påregnes at dække behovet for de kommende 3-5 år. Det vil bl. a. afhænge af udviklingen i forholdene på det internationale kapitalmarked, i hvilken takt der vil blive optaget nye lån inden for rammen.